

over Høderne ved Torriild — thi man maa huffe paa, at Banen der faaer de allerhel- digste Stigningsforhold, idet Torriild er det høieste Punkt paa den Banestreckning, som der er nivelleret. Man maa da hellere blive ved den jevne Strandvei til Horsens; den vil blive behagelig for de Lystreisende, som der have de blaa Bover paa den ene Side og de grønne Marker paa den anden. Det er da ikke værd at tage Hensyn til, hvad der kan være til visse Egnes Fremstridt, thi at gaae over Torriild vil ikke hidrage meget i den Retning, da Egnen der ikke trænger til en Ternbane, og slet ikke støtter om den, eftersom den langs Kysten fra Aarhus til Horsens har saamange bekvemme Urfstigningssteder, hvorfra den kan afhente sine Frembringelser. Det er kun for de Gjennemreisende, at denne Bane kan have sin Betydning, og jeg kan med det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) heller ikke troe, at der i Rigsdagen, hvor der to Gange før har været gjort Forsøg paa at faae Torriildbanen, men hvor der kun har vilst sig en lille Minoritet derved, nu skulde blive en Majoritet for endelig tilside- sætte alle Hensyn til de Egne, som ligge noget fjernere fra Kysten, og som trænge til et saadant Befordringsmiddel. Jeg skal derved paa det Allerbestemteste opfordre til at stemme imod Forslaget under Nr. 1, som vilde staae mangfoldige Interesser i Sylland, og som ikke vilde have stor Interesse for den Egn, hvorigjennem det tilsigtes at føre Banen.

Indenrigsministeren: Jeg har med stor Opmærksomhed fulgt Debatten idag, men det forekommer mig ikke, at der er fremkommet noget syndertligt Nyt, medens der dog er fremkommet Udskilligt, som fra min Side trænger til Modsigelse eller idetmindste til Berigtigelse. Et af de Momenter, som jeg ved første Behandling har gjort gjældende, og som synes mig at tale for, at man vælger Brabrand som Tilslutningspunkt istedetfor Aarhus, er, at Linien for en billigere Priis kan føres til Brabrand end directe til Aarhus. Der er gjort Forsøg paa at svække dette Moments Betydning ved at henvise til, at de Overflag, som ligge til Grund for min Fremstilling, sandsyn-

ligviis ikke ville holde Stik. Jeg har ganske vist bestandig anført, ja endog pointeret, at her kun forelaa et foreløbigt Overflag, en foreløbigt Calculé, men fordi denne kun er foreløbig, fordi den kun er tilnærmelsesviis rigtig, er det ingenlunde givet, at det Factisses Afviselse derved fra nødvendighviis skulde være en Forøgelse; det kunde ligesaa godt være, at Calculen kunde vise sig at være for høi som for lav. Dernæst er det fremhævet, at man ved at vælge Brabrand som Tilslutningspunkt vistnok kunde bespare en betydelig Sum ved det første Anlæg af selve Ternbanen, men at man sandsynligviis ikke havde taget tilstrækkelig i Berægning, hvad en Udvidelse af Brabrand Station vilde koste. Allerede ved Sagens første Behandling gjorde jeg imidlertid opmærksom paa, at dette vilde medføre nogen Beføstning, der dog ikke, som det er blevet anført, kun vilde andrage 2 à 3000 Rd., men som er calculeret til mellem 12 og 13,000 Rd., hvorved den hele Anlægssum blev afrundet til 1,700,000 Rd. Jeg troer ikke, det er fuldstændigt rigtigt, naar man, for at give en Forestilling om, hvilke Arbejder det vilde være nødvendigt at udføre paa Brabrand Station, hvis den skulde modtage Tilslutning hvidfra, henviser til Beføstningen ved Anlægget af en Station som f. Ex. Horsens; jeg troer, det er langt rigtigere, naar man som Sammenligningspunkt vælger f. Ex. Langaa, der nu allerede gennem flere Aar har været Tilslutningspunkt for Sidebanen til Randers. — Disse Bemærkninger ere, kan jeg sige, fremkomne som Nødværge, idet de ere foranledigede ved Angrebene paa de Berægninger, som ere fremlagte af mig. Jeg troer altsaa, at vi foreløbig maae betragte det som et af de givne Momenter, at man ved Tilslutningen til Brabrand istedetfor til Aarhus kan bespare en Sum af omtrent 100,000 Rd., men et andet Spørgsmaal er det naturlighviis, hvorvidt en saadan Besparelse kan og bør komme i Betragtning. Under vore nuværende finantsielle Forhold er der ganske vist, som af en æret Taler fra Horsens er anført, Anledning til at spare, men man maa dog erindre, at Meerudgiften falder Statskassen til Byrde i Obligationer og ikke som contant Udgift, hvorfor man altsaa nærmere maa se hen til, om Renten af denne Besparelse er